

[Socialministeren.]

De nu fremsatte forslag går ud på at ophæve de bestemmelser, der findes i de respektive love om, at direktoratet for ulykkesforsikringen eller invalidenævnet skal træffe afgørelse om anvendelsen af ydelser, d. v. s. renter og dagpenge, i henhold til disse love, når den berettigede får ophold under særforborg m. m.

Efter den hidtil fulgte praksis er der i almindelighed blevet truffet den afgørelse, at ydelsen skal anvendes til dækning af opholdsudgifterne, når den berettigede ikke har forsørgerpligter, eller hvor de pårørende har tilstrækkelige midler til leve af ud over renten eller dagpengene.

En opretholdelse af de nugældende regler vil betyde, at personer, der får en af disse ydelser, og som inddrages under særforborg, kommer til at betale for ophold under særforborg ved hjælp af renten eller dagpengene.

Da ophold under særforborg efter forslaget til ændring i forsorgsloven vil blive gratis for andre under 60 år, vil modtagere af de her omhandlede renter eller dagpenge således blive urimeligt stillet i forhold til personer, der har anden indtægt.

Regeringen har derfor fundet det rigtigt at stille forslag om ophævelse af de omhandlede bestemmelser. Virkningen af en gennemførelse af forslagene vil være, at ydelserne udbetales til de berettigede uden hensyn til, at de pågældende har ophold under særforborg. Hvis det drejer sig om en person over 60 år eller en person, som har ophold under sindssygeforsorg, må der herefter tages stilling til spørgsmålet om betaling for opholdet efter de gældende regler herom.

De regler, der foreslås ophævet, har også haft gyldighed for renteberettigede personer med ophold på anerkendte helbredelsesinstitutioner for tuberkulose m. m. og for renteberettigede, der afsoner straf. For disse grupper vil den foreslåede ophævelse betyde, at de også under anbringelsen er berettiget til ydelsen, og at der på grundlag heraf må tages stilling til et eventuelt spørgsmål om betaling for opholdet.

Forslaget vil medføre en mindreindtægt for staten på omkring 100.000 kr. årlig, svarende til det rente- og dagpengebeløb, der hidtil er blevet anvendt til dækning af disse personers opholdsudgifter. En del af

dette indtægtstab opvejes dog af, at der vil blive spørgsmål om betaling for visse grupper af de her omhandlede renteberettigede, således f. eks. personer på statshospitalerne.

Med disse bemærkninger skal jeg herved anbefale lovforslagene til det høje folketings velvillige behandling.

Jeg skal endvidere for det høje ting fremsætte forslag til lov om ændring i lov om forsikring mod følger af ulykkestilfælde. (Om opregulering af renter), forslag til lov om ændring i lov om erstatning til tilskadekomne værnepligtige m. fl. (Om opregulering af renter) og forslag til lov om ændring i lov om invalideforsørgelse. (Om opregulering af forsørgelser).

Under behandlingen af forslagene til den i foråret 1964 vedtagne forhøjelse af ulykkeserstatninger for ulykkestilfælde, der indtræder efter 1. april 1965, pegede jeg på det ønskelige i en ajourføring af de allerede tilkendte renterestater, der — omend de er pristalsregulerede — dog langt fra er fulgt med lønudviklingen. Der blev fra flere sider her i tinget givet tilslutning til denne tanke.

I overensstemmelse hermed tager de her ved fremsatte forslag sigte på at forhøje samtlige renter, der i dag ydes i anledning af en ulykke på en arbejdsplads eller under aftjening af værnepligt, til samme niveau som renter for ulykkestilfælde, der indtræffer efter 1. april 1965, d. v. s. til årslønsmaksima på henholdsvis 16.500 og 19.500 kr. For de ældste renters vedkommende (ulykkestilfælde indtruffet før 1. april 1947) bevirker forhøjelsen, at renterne bliver ca. $2\frac{1}{2}$ gang større end i dag; renter, der ydes i anledning af ulykkestilfælde indtruffet i tiden 1. april 1947-31. marts 1959, knap fordobles, og renter i anledning af ulykkestilfælde indtruffet efter 1. april 1959 forhøjes med ca. 40 pct. Samtidig er sikret, at der ved fremtidige dødsfald vil kunne ydes de pågældendes efterladte en tilsvarende forhøjet efterladterente, og at alle de således forhøjede renter fremtidig reguleres i takt med lønsvingningerne.

I forbindelse med forhøjelserne stilles forslag om, at renterne — også efterladterestaterne — nedsættes fra pågældendes 67. år, for ulykkesrenternes vedkommende med 25 pct., for militærrenternes vedkom-